

CUPRINS:

Gânduri la început de an - pag.2-3

Imnul școlii- pag.4

Viața școlii. *Activități de care suntem mândri:*

World's largest lesson – pag.6-7

Ziua alimentației sănătoase -pag.8

Proiectul internațional "Împreună pentru Europa" – pag.9

Ziua Verde a Eco-Scolilor din România- pag.10-12

A venit toamna ... – pag.13-14

Proiect CIVITAS "Maniere pentru cei mici" – pag.15-16

Impresii. În excursie - pag.17-21

Aniversări - pag.22-24

❖ Călător printre cuvinte -pag.25-27

Curiozități - de pe Google (și nu numai) adunate... - pag.28

❖ Ce mai facem? - pag. 29-30

❖ Interviu cu ... -pag.31

❖ Engleza - pag.32-36

❖ Franceza -pag.37

❖ Sport - pag.38-39

❖ Top 5... - pag.5, 40

❖ Să mai și râdem ... -pag. 41

❖ REBUS... -pag.42

Dragi elevi !

și

Mămici, tătici, bunici,

vă invităm să citiți revista noastră!

Minunatele ei pagini vă așteaptă!

*O revistă dedicată elevilor, cadrelor
didactice, dar pe care o pot citi deopotrivă
frății, părinții și bunicii.*

„Dacă facem un lucru să-l facem bine de la început.”

J. M. Juran

Acum... la început de drum

O REVISTĂ A NOASTRĂ... MUNCA DE JURNALIST...

Am vrea ca revista să fie „o oglindă” a vieții din școala noastră, un mijloc de a ne pune în valoare talentul, de a ne cunoaște și autocunoaște mai bine, de a ne completa cunoștințele, de a ne amuza, de a ne întrece, de a câștiga, de a ne bucura împreună, de a deveni mai buni, mai cooperanți, mai toleranți și de a face să crească în noi licărirea inspirației și a harului creator. Toate acestea vor putea fi realizate numai și numai prin voi, elevii, fiind o revistă pentru voi, despre voi și cu voi. presupune multă muncă, mult efort și, nu în ultimul rând, ambiție și dăruire imensă...

Știm că nu este ușor, că redactarea unei reviste presupune multă muncă, mult efort și, nu în ultimul rând ambiție și dăruire imensă... Pentru că doar așa putem construi ceva valoros și temeinic.

ÎNDEMN LA PRESTIGIU ȘI LA UNITATE

” Școala este tot ce vezi și tot ce auzi. Ea trebuie să te învețe să fii propriul tău dascăl, cel mai bun și cel mai aspru.”

Nicolae Iorga

Sărbătoarea începutului de an școlar, cu strălucirea și emoția momentului, ne reamintește că a sosit clipa pentru a urca încă o treaptă spre maturitate, spre cunoaștere. Fiecare an școlar aduce cu sine realizări frumoase, momente de neuitat, credință și speranță într-o lume mai bună.

Școala Gimnazială Nr.178 este considerată un model instituțional și un etalon de cultură și civilizație. Ne-am străduit să tindem spre o școală de rafinament, de bun-gust, spre o școală cu personalitate, spre un loc în care să ne simțim în siguranță. Munca în echipă a dat rezultate, pentru că ”nu zidurile unei școli contează, ci spiritul ce domnește în ea”.

Școala noastră oferă un spațiu educativ, un mediu prietenos în care, prin dăruire și profesionalism, cadrele didactice promovează valorile: binele, adevărul, speranța, munca, încrederea, responsabilitatea, seriozitatea, punctualitatea, toleranța, spiritul de echipă, competitivitatea și aprecierea muncii celorlalți.

Anul școlar 2017-2018 dorim să fie bogat în realizări la cele mai înalte standarde, să-și mențină respectul și valoarea pentru educație și roade bogate în această nobilă și înălțătoare muncă, spre bucuria părinților și mândria minunaților dascăli care oferă adevărate modele de viață, demne de urmat.

Copiii au aripi, noi îi învățăm zborul!

Este începutul marelui zbor al înțelepciunii și al devenirii pentru copii, iar aripile lor sunt atât de firave, încât au nevoie de multă căldură, dragoste și dăruire din partea dascălilor noștri ca să devină puternice.

Vedem cum le cresc aripi sub ochii noștri și simțim fericirea celor care au contribuit într-un fel sau altul la formarea unor oameni cu sufletul plin de simțiri care își așteaptă transformarea în clipe de bucurie.

Vom fi viitorul așa cum îl visăm; vom fi cei ce vor seamăna în continuare educația bunului simț și dorința de mai bine.

Director,
Prof. Daniela Paizan

Un nou început

Anul acesta, școala a început pe 11 septembrie și simt că renaște în mine iar și iar speranța la un viitor mai bun, la un an școlar cu note mult mai mari și multe împliniri la învățătură.

La fiecare început de an simt că mă nasc din nou, că pot să repar ce am făcut greșit, că pot să îmi fac prieteni noi și că pot afla multe lucruri despre orice cu ajutorul profesorilor mei.

Am avut emoții, căci o vară întreagă nu mi-am văzut colegii și profesorii, dar nu cred că sunt singura... știu că totul va fi bine, ne-am revăzut și am început o nouă etapă a vieții, o etapă mai bună... sper eu.

Delia Georgescu, clasa a VIII-a B

ȘCOALA DIN PAJURA

Muzica si textul:
Mihai Elekes

Când faci primul pas
Știm cu toții este greu
Dar îți reușește mereu
Ochi ce te privesc
Îți arată un singur drum
Poți fi sigur,
El este drumul cel mai bun.

R: Școala din Pajura
Este un simbol al luminii
Proaspătul început
Ce nicicând nu-l voi uita.

Sunt tentații multe,
Dar poți să le-ocoliești
Dacă vrei s-asculți nu
greșești
Verbe, ecuații,
Desene, întrebări
Ai să le descoperi
Pe toate într-o zi.

R: Școala din Pajura
Este-un simbol al luminii
Proaspătul început
Ce nicicând nu-l voi uita
Școala din Pajura
E speranța pentru mâine
Inima va păstra
Dorul clipelor senine.

Coda: Școala din Pajura!

UNU, ȘAPTE, OPT

versuri: George Popovici
muzica: Virgil Popescu

I: Trei cifre: unu, șapte, opt
Sunt cele ce ne leagă.
Noi, cei crescuți în Pajura,
În buzunar le vom păstra
La piept, o viață-ntreagă!
O sută șaptezeci și opt
O școală și opt clase
Opt ani cumiști sau
nărăvași
Cu 331 la doi pași
La fel cu 86.

Ref: Mate, mate, mate
Cifre nestemate
Spun prin ele tot
Unu, șapte, opt.

Ref: Mate, mate, mate
Cifre-ntortocheate
Să le uit?
Nu pot
Unu, șapte, opt.

II. O sută șaptezeci și opt
O școală fără nume,
Toată comoara ei ne-a dat
Colegi și profi de neuitat
E unică în lume!
Trei cifre: unu, șapte, opt
Sunt cele ce ne leagă
Noi, cei crescuți în Pajura
În buzunar le vom păstra
La piept o viață-ntreagă!

Motive să fii mândru că înveți în 178

♥ Participăm la numeroase proiecte și programe care ne valorifică aptitudinile;

♥♥ Premiile primite de noi și de colegii noștri la olimpiade și concursuri școlare;

♥♥♥ Avem o școală curată, cu dotări moderne;

♥♥♥♥ Avem profesori bine pregătiți, care ne sprijină;

♥♥♥♥♥ Avem colegi minunați!

Pagină realizată de Iulia Pîslaru și Daniela Ciofu-Leca

Câteva activități de care suntem mândri:

World's Largest Lesson

19-25 septembrie 2017

În școala noastră s-au desfășurat în această perioadă lecții pe tematica obiectivelor mondiale ale dezvoltării durabile. Acestea au fost susținute de 18 cadre didactice, fiind implicați în total 288 de elevi.

Prin Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (ONU) din data de 25 septembrie 2015, a fost aprobată Agenda pentru Dezvoltare Durabilă pentru anul 2030. În Agendă sunt cuprinse 17 obiective mondiale precum și 169 de ținte ale dezvoltării durabile pentru următorii 15 ani, acoperind domenii de importanță critică pentru umanitate și planetă: oamenii, planeta, prosperitatea, pacea, parteneriatul.

Pentru promovarea înțelegerii de către elevi a obiectivelor mondiale ale dezvoltării durabile, s-a desfășurat, cu susținerea UNESCO, inițiativa Project

Everyone în parteneriat cu UNICEF, având titlul „World's Largest Lesson”, constând în organizarea, în unitățile de învățământ, a uneia sau a mai multor lecții pe tematica acestor obiective, în perioada 19-25 septembrie 2017.

Atingerea obiectivelor dezvoltării durabile nu se poate realiza fără o schimbare de mentalitate a oamenilor și fără comunități capabile să utilizeze resursele în mod rațional și eficient.

prof. Raluca Milescu

Titlu activitate desfășurată

 THE RIGHT TO EDUCATION – a letter to Sir Ken Robinson

- Life on land!
- THE GLOBAL GOALS
- Dreptul la un mediu curat – apa este viața!
- TOGETHER FOR OUR GOALS
- Cine sunt eu... în cea mai mare lecție a lumii?
- Human rights – Unitate în diversitate!
- SOS PLANET

Clasa

- a VIII-a A
- Pregatitoare A
- a VI-a A
- a I-a A,B,C
- a III-a A,B,C
- a V-a A
- a IV-a A,B
- a VI-a A

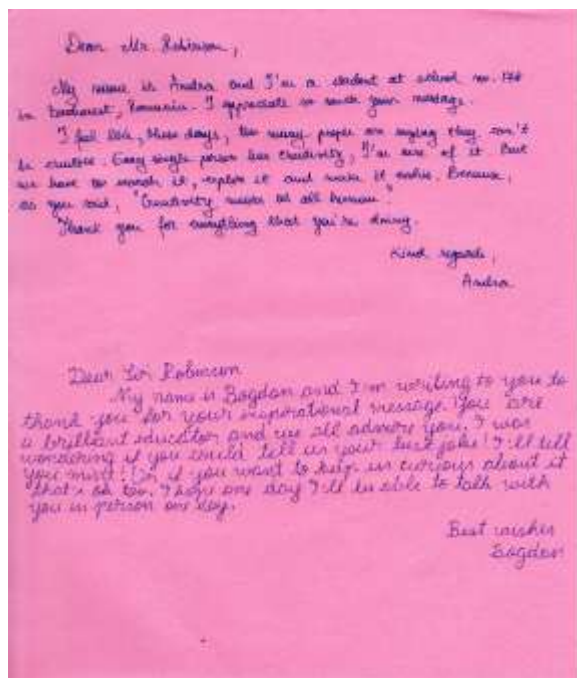

A scrie o scrisoare lui Sir Ken Robinson e o șansă rară și o adevărată onoare. Noi i-am scris deoarece mesajul transmis de Domnia Sa, de a ne cultiva creativitatea, personalitatea și încrederea în noi înșine, ne-a ajutat și a schimbat părerile multora dintre noi.

În primul rând, ne-a învățat că fiecare om are un talent ce trebuie scos la iveală. Ne-a învățat că fără creativitate ne pierdem o parte din ceea ce ne face oameni. Și nu în ultimul rând, Sir Ken Robinson a spus că oamenii care au făcut fapte mărețe au reușit pentru că au crezut în ei înșiși și în forțele lor.

Astfel, noi am scris aceste scrisori pentru a-i mulțumi, a-i pune întrebări și pentru a-i prezenta propriile noastre păreri.

Irina Vasile, clasa a VIII-a A

16 octombrie – Ziua Mondială a Alimentației

În fiecare an, la 16 octombrie, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) sărbătorește Ziua Mondială a Alimentației, aceasta fiind ziua înființării FAO în 1945, la Quebec, în Canada. În prezent, această zi este sărbătorită în peste 150 de țări.

În școala noastră această zi importantă pentru noi toți a fost marcată prin activitatea

intitulată **“TRADIȚII CULINARE ROMÂNEȘTI, BUN GUST ȘI SĂNĂTATE”**, organizată pe parcursul unui workshop la care au participat cadre didactice Panțer Elena, Iorgulis Elena, Vișan Elena, Săveanu Laura, Chiojdoiu Maria și elevi ai claselor a VIII-a A, a VIII-a B, a VII-a B. Doamna director prof. Paizan Daniela a fost alături, încurajându-i să fie atenți în alimentația de zi cu zi și însușirea obiceiurilor corecte de alimentație.

De ce este importantă alimentația și care este cea mai bună modalitate de a o menține echilibrată? – a fost

întrebarea de la care am pornit Pentru a duce o viață cât mai

sănătoasă a fost prezentată piramida alimentelor, o serie de exemple despre alimentație prin prezentări power-point, iar cadrele didactice și elevii au oferit sfaturi prin care încurajează deprinderea unei alimentații cât mai adecvate. Aceasta, alături de alte deprinderi sănătoase, precum elementele corespunzătoare legate de comportament, vor conduce fără îndoială la un stil de viață sănătos și echilibrat. Printre elementele comportamentale recomandate au fost cele ce derivă din acrostihul NEW START (Nutriție, Exerciții fizice, Apă, Soare, Temperanță, Aer, Odihnă și Incredere în Dumnezeu). Activitatea s-a dovedit a fi utilă atât elevilor, cât și cadrelor didactice, ea fiind pentru majoritatea acestora un NOU INCEPUT.

Motto-ul activității a fost: **MÂNÂNCĂ SĂNĂTOS, SĂ CREȘTI**

MARE, DEȘTEPT ȘI FRUMOS!

Prof. Elena Panțer

Experiența din cadrul acțiunii “NEW START” a fost una extraordinară. Am avut ocazia să comunic cu

alți elevi din aceeași școală însă de la altă clasă, astfel încât să realizăm un proiect pe care l-am prezentat pe rând. Fiecare a avut partea lui de căutat și de învățat. Toți copiii s-au simțit minunat, iar eu am fost printre ei. Mă bucur că am avut ocazia să particip la o asemenea acțiune.

Rareș Balcău, cls. a VIII-a A

Proiectul educațional "Împreună pentru Europa"/Together for Europe - parteneriat internațional cu Liceul Teoretic "C. Brâncoveanu"

La Liceul Teoretic „Constantin Brâncoveanu”, București a avut loc în perioada 16-22 octombrie 2017 a 4-a întâlnire cu schimb de elevi în cadrul proiectului ARS- Antiquité, Recherche, Sauvegarde, identificat cu numărul 2016-1-IT02-KA219-024133, realizat în programul Erasmus + cu sprijinul Comisiei Europene.

Scopul proiectului îl constituie dezvoltarea creativității și stimularea curiozității, în sensul unei anchete, prin observarea directă a patrimoniului arheologic, arhitectural și artistic și mai ales reducerea abandonului școlar.

Cadrele didactice și elevii au șansa dezvoltării unor competențe și dobândirea unor cunoștințe ce pot fi utilizate în mai multe domenii: competențe lingvistice și digitale, de istorie și arheologie, de cercetare și organizatorice, punându-se accent pe lucrul colaborativ.

Astfel, doamnele director Marlena Darmon și Carmen Dragomir au întâmpinat într-un cadru festiv echipele din 4 școli partenere: I.C.S. Maredolce, Palermo, Italia, Lycée « Ahmet Altikulaç Anadolu », Niksar, Turcia, Publiczne Gimnazjum SPSK, Slaskie, Polonia, I.E.S. Andrés Bello, Santa Cruz de Tenerife, Spania.

Pe lângă aceste lecții, elevii și profesorii au asistat la un spectacol realizat cu sprijinul elevilor aflați sub îndrumarea doamnei profesor Miricioiu Alice, al cadrelor

didactice și al elevilor Școlii Gimnaziale Nr.178, București, coordonați de doamna director Paizan Daniela (parteneri în proiectul „Împreună pentru Europa”) și al invitaților din partea Clubului Pygmalion. Din partea școlii noastre, elevii clasei a II-a C au prezentat un dans popular conduși de doamna prof. Neagu Mihaela iar elevii clasei a III-a A, îndrumați de doamna

înv. Griz Georgeta au prezentat un program artistic. La finalul Săptămânii Erasmus+, echipele din cele 5 țări au participat la un spectacol culinar tradițional românesc, cu dansuri folclorice acompaniate de taraf. Proiectul „ARS-Antiquité, Recherche, Sauvegarde” va continua până la finalul acestui an școlar cu încă două schimburi de elevi între liceu și partenerii din Polonia și Italia.

Prof. Paizan Daniela

PROIECTUL MONDIAL ECO-ȘCOALA

Școala noastră este înscrisă în Programul Mondial Eco-Școala, un program educațional prin care elevii conștientizează problemele locale de mediu, eforturile comunității locale privind protecția și conservarea mediului, un program care ofera soluții concrete de implicare activă în rezolvarea unora din aceste probleme prin studiu în clasă și acțiuni concrete în cadrul școlii și al comunității.

Programul Eco-Școala invită să te oprești, numai o clipă. Să-ți tragi răsuflarea și să privești în jurul tău. Să culegi de pe jos o hârtie aruncată de altcineva! Să plivești floarea aceea din ghiveci ori și să-i pui puțină apă! Să oprești robinetul la baie după ce ai băut apă, să stingi becurile dacă nu este nevoie de lumina artificială. Să nu mai faci avioane din paginile caietului de matematică, chiar dacă sunt pline de exerciții rezolvate, și mai ales să nu le lansezi în curtea școlii! Să știi că dacă nu îți este greu să urci dealul cu conserva plină,

trebuie să nu îți fie greu să-l cobori cu ea goală. Să nu te joci cu focul, să nu te joci cu apa! Eco-Școala își propune să îți reamintească, lucruri simple și de bun simț, o picătură de bun simț și dragoste față de natură! Ce înseamnă o picătură? Nimic! Dar dacă aduni milioane de picături se poate forma o mare!

Eco Școala se adresează atât minții cât și sufletului tău, dragul meu elev. Starea de sănătate a fiecăruia dintre noi nu poate fi menținută respirând aer poluat, consumând alimente și apa contaminată cu substanțe chimice. Fiecare elev trebuie să-și asume responsabilitatea privind impactul pe care viața lui o are asupra vieții celor din jurul lui. Problema păstrării calității mediului înconjurător începe cu dorința de a evidenția frumosul din natura. Eco-Școala reprezintă un program de educație

pentru mediu, un scop pentru dezvoltarea durabilă a comunității locale și o strategie privind educația ecologică a tinerei generații.

Ziua Verde a Eco -Școlilor din România

Cadrele didactice și elevii Școlii Gimnaziale Nr.178 au participat în data de **19.10.2017** la activitatea de plantare din cadrul acțiunii de voluntariat "Ziua Verde a Eco-Școlilor din România 2017" – Parteneri Centrul Carpato - Danubian de Geoecologie în parteneriat cu Instituția Prefectului Municipiului București.

Activitatea a fost marcată prin prezentarea și încurajarea susținută de Comitetul Eco-Școala, parada costumelor

realizate din materiale reciclabile, reprezentații artistice tematice și plantarea de pomi fructiferi și ornamentali. Curtea școlii a devenit o adevărată grădină plină de

viață și prosperitate. Părinții s-au implicat prin achiziționarea arbuștilor, ajutorul acordat la săparea gropilor și diseminarea informației în rândul comunității. Elevii au fost foarte entuziasmați de acest proiect, participând cu drag la plantatul copacilor, realizând desene și machete legate de această activitate. Au înțeles necesitatea plantării de copăcei pentru mediul înconjurător și au fost fericiți că pot contribui și ei la ecologizarea lui.

Alătură-te! Fii responsabil cu mediul înconjurător!

Prof. Elena Iorgulis, coordonator proiect

E ZIUA VERDE, E ZIUA ECO ȘCOALA

Ca participant al activității **Ziua Verde**, consider că ideea de a organiza o activitate extrașcolară legată de plantarea copacilor în curtea școlii este și a fost o idee bună. Cei mai mici au avut șansa de a se distra și de a planta copăcei, iar profesorii coordonatori de a-i educa pentru protejarea mediului. Participarea ca voluntari în acțiunile propuse în Planul de acțiune al programului a avut o influență enormă asupra lor, dar și asupra celor din clasele mai mari. De exemplu noi, cei din clasa a 8-a A, am plantat copăcei și ne-am și îngrijit de aspectul școlii, aici mă refer la curtea, grădina, împrejurimile, ne-am format echipe și am realizat un panou în sala de clasă, pe care se regăsesc atribuțiile fiecăruia, implicarea și acțiunile desfășurate. De asemenea, fiecare clasă din școală a realizat un panou Eco-școală.

Schimbarea comportamentului elevilor pentru a deveni buni cetățeni- acest subiect se poate referi la toți elevii, și cei din clasele mici și cei din clasele mari.

Puiu Ianis, cls.8A

Mă trezesc somnoroasă din pat. Încep să zâmbesc, pentru că azi e ziua cea mare. E ziua verde, e ziua ECO ȘCOALA. Sunt așa de entuziasmată! Eu ador natura, iubesc să ajut planeta și să plantez flori sau copaci. Mă duc să îmi prepar ceva la micul dejun și apoi să mă îmbrac. Merg spre școală. Este 10:40. Nu voi întârzia. Festivitatea începe la 11:00.

Mai am două străzi și ajung. Văd un ambalaj pe jos. Îl iau și îl pun la coșul de gunoi. Sunt revoltată când întâlnesc gunoaie pe stradă.

În curtea școlii, doamna director și doamna director adjunct mă întâmpină. Îmi văd colegii. Mă îndrept spre ei și rostesc: “Am ajuns!” Toți se întorc către mine.

Pentru acest eveniment, clasa noastră a pregătit un tuia, un măr, un păr, un cais și un arbore de mătase. De-abia aștept să plantăm. Doamna dirigintă Stanciu Constanța ne spune să mergem după dânsa. Ajungem la locul dorit din curtea școlii. Primim insigne cu mesajul “ECO ȘCOALA”. Un pic mai în față este doamna director cu un microfon în mână. În 10 minute și-a spus discursul și clasa a IV-a A, Pregătitoare C, și I C prezintă niște costume eco care mai de care mai frumoase. Elevi de la clasa a IV-a A interpretează și o piesă de teatru la sfârșitul căreia primesc aplauzele noastre. Ne îndreptăm spre locul unde se plantau copacii și am început treaba. Eu și colega mea mergem să plantăm un măr și arborele de mătase. Ceilalți colegi plantează un păr și un cais. Depunem puțin efort la săpatul gropilor și la căratul găleților cu apă, dar merită. În câteva ore terminăm și noi și ceilalți. Doamna director ne felicită. Ne strângem lucrurile și plecăm în clasă.

A fost o zi nemaipomenită!

Alesia Maria Cristache, clasa a V-a A

A VENIT TOAMNA

...

Toamna bobocelor

CARNAVALUL TOAMNEI

Miercuri, 25 octombrie, elevii clasei Pregătitoare A (Albinuțele) au serbat anotimpul îmbelșugat al toamnei printr-un carnaval. Astfel, copiii au adus în scena momente simbol al anotimpului amintit, precum: greierele ce a cântat o vară întreaga la chitară, furnica cea harnică etc.

Sceneta a fost deschisă de nimeni alta decât Zâna Toamnă cea zglobie și aurie, cea care ne umple cămărilor și ne îmbie cu mirosurile ei. Din coșul plin al toamnei și-au făcut apariția fructele toamnei: strugurele auriu, mărul roșu, para cea zemoasă, nuca... Bogăția toamnei a fost exemplificată și la capitolul legume: ardeiul, varza, morcovul, vânăta etc.

Sub forma unor ghicitori, elevii au interpretat rolurile câtorva flori de toamnă: tufănică, dalia și crizantema. Cele trei luni de toamnă, Septembrie, Octombrie și Noiembrie au fost reprezentate cu succes de copii.

Întregul carnaval a avut presărat momente muzicale, dintre care amintim: *A, a, a, acum e toamnă, da! Greierele și furnica, Toamna bobocilor*. Decorul a fost unul deosebit atât prin coloristica specifică toamnei, cât și prin originalitatea dovcilor sculptați.

La final, copiii au fost serviți de către Zâna Toamnă cu fructe de sezon și fursecuri de casă.

prof. inv. primar Maria Croitoru

*De Halloween vrăjitorii clasei a
IV-a A împreună cu animalul
lor de companie v-au vrajit să
luați numai note mari, să
mulțumiți când primiți, să
creați din fum fapte mărețe și
să purtați mereu în ghiozdan
un cuvânt magic: IUBIRE!*

Inst.Bucur Maria

H a l l o w e e n

PROIECT CIVITAS

"MANIERE PENTRU CEI MICI"

Școala Gimnazială Nr.178 a participat la proiectul PROEDUS realizat în parteneriat cu Școala Gimnazială Nr. 188, care a antrenat 172 de elevi din clasele V-VII și care a demonstrat, o dată în plus, că despre maniere nu este niciodată nici devreme, nici târziu ca să întreprinzi o lecție, o activitate, un proiect.

CLASA a V-a B

CLASA a V-a A

CLASA a VII-a B

CLASA a VI-a B

- Maniere la restaurant (la masă)
- Maniere la locul de joacă
- Maniere în mijlocul de transport
- Maniere la teatru
- Maniere în clasă

CLASA a VI-a C

Un proiect în care copiii au stabilit regulile de comportament pe cele 5 teme și le-au ilustrat apoi în desene realizate în tuș.

CLASA a VI-a A

CLASA a VII-a A

Cele mai frumoase desene vor participa la concursul inițiat de școala organizatoare și vor fi incluse în minighiduri pentru elevii și mai mici, din grădinițele implicate în proiect.

Prof. Iuliana Cîrje

Impresii din excursii

În excursie!

Sâmbătă dimineața m-am trezit bucuros și foarte emoționat pentru a merge în excursie la Râșnov. Mi-am făcut o mulțime de planuri, despre ce locuri vom vizita și cât de mult ne vom distra.

Prima oprire a fost la Rezervația naturală de urși. Am rămas plăcut surprins când am aflat că este cea mai mare rezervație de urși din Europa. Puiștii de urs erau foarte drăgălași și pufoși, jucându-se împreună cu mămicile lor.

Următoarea oprire a fost la Peștera Cetății. M-am simțit ca într-o poveste de neuitat. Stalagmitele și stalactitele străluceau ca niște

pietre nestemate. Ecoul cântecelor noastre se auzea pretutindeni în toate colțurile peșterii. Parcă eram actori într-un spectacol fermecat.

Am mers apoi să vizităm străvechea cetate a Râșnovului, plină de legende istorice ale neamului nostru. Cetatea Râșnov este situată pe un deal calcaros aflat la sudul orașului Râșnov. Această cetate controla prin poziția sa strategică accesul în Transilvania dinspre Valea Râșnovului. În anul 2001 a fost descoperit un tezaur care a zăcut ascuns mai bine de 400 de ani lângă unul din turnurile de piatră de la intrarea în cetate. Comoara constă în: cuțite, cataramă, vârfuri de săgeți, monezi de argint și multe altele.

A fost o excursie extrem de interesantă și captivantă în care am învățat multe lucruri noi. Abia aștept următoarea excursie!

Iustin Iorgulis, clasa a IV-a A

CRONICA MEA

Bună! Mă numesc Milescu Ilena Maria și sunt în clasa a IV-a A. Acum trei zile, adică sâmbătă, am mers într-o excursie care mi-a plăcut foarte mult. Am vizitat următoarele: Rezervația naturală de urși, Peștera Cetății Râșnov și cetatea Râșnov. Dintre toate, cel mai mult mi-a plăcut Rezervația naturală de urși, unde am auzit o poveste care m-a impresionat. Ghidul ne-a povestit despre un urs care a fost foarte chinuit. Era de fapt o ursoaică. Pe ea o chema Odi. A fost ținută într-o cușcă în fața unui restaurant faimos în localitatea din Transilvania. Era o atracție pentru clienți. O doamnă a văzut-o și i-a fost milă de ea. Patru ani la rând a mers în fiecare zi să aibă grijă de ea. De chinuită ce era, biata ființă a început să își mănânce propriile labuțe. În al 4-lea an, când această rezervație a fost înființată, ursoaica a murit în brațele doamnei care acum conduce sanctuarului urșilor. Deși Odi n-a mai apucat să se bucure de rezervație, datorită ei acum 93 de urși au un cămin primitiv. Mă mir că oamenii pot face asemenea lucruri pline de cruzime. Oricum mie mi-a plăcut excursia și știu că, dacă erați și voi acolo, v-ar fi plăcut și vouă.

Ilena Maria Milescu, Cls. a IV-a A, coordonator inst. Maria Bucur

Excursia

Locurile încă dăruia lumină lumii, înclinatul
Pământului. Era întunecată, iar eu număram stelele.
Oțineam pe mama de mână până am ajuns la școala,
acolo unde ne-am întâlnit cu tatăl.
Am sosit autocarele și ne-am urcat pe rând înăuntru.
Iar zămbetul nu lipsea de pe fețele noastre.
Într-un final, rețile au început să prindă viața.
Alina acceptam.
Ajungînd acolo, am vizitat cea mai mare rezervație
de urși din Europa. Acolo am văzut pui de urs și
teți: un urs călduț, altu-măcaruș, altu-măcaruș, dar
meu. A fost foarte frumoasă acolo.
După ce am mersat ne-am dus să vizităm și
peștera "Cetății". Era foarte întunecată acolo și
cu toate acestea am văzut cămufle și unchi în apă.
A fost superb.
Apoi ne-am urcat cu trenulețul la Cetate. Era
stăți de sech încă pe abur și cădeau bucăți din
tencuială. Am vizitat și casele vânătorilor și soldaților
și le-am văzut în case și luptau toată cetatea se
întindea pe o suprafață de sticlă de mare. Acolo erau
suferinzi și jupăni. Am fost impresionată de tot
ce am văzut acolo.
Aici ne-am dat seama că se lăsa seara
și că am intrat la autocar să mergem
acasă.
După un timp am ajuns la locul plecării. Erau
părinți mulți, pentru că li stătea foarte mult acolo.
Când am văzut-o pe mama am sărit în brațele ei
pe lângă care căsă și pe tatăl ei și ei se vor
bucura.
Vă pot scrie din nou!

Ilena Maria Milescu
Cls. a IV-a A

CĂLĂTORIE ÎNTRE MUNȚI

Era o dimineață răcoroasă de octombrie. Ne-am adunat cu toții în fața școlii și, deși era foarte devreme, eram deja foarte gălăgioși pentru că de-abia așteptam să pornim la drum. Ne-am grupat în spatele autocarului, unde distracția e maximă. După aproximativ trei ore de mers, am ajuns la cetatea Făgărașului, primul nostru obiectiv. Este un loc splendid, cu o arhitectură care îți taie respirația și care te proiectează înapoi în timp.

Am continuat drumul. Valea Zânelor este într-adevăr un târâm de poveste.

După ce am mai mers aproximativ două ore, am ajuns la pensiunea unde urma să ne cazăm. Eram foarte curioși cum vom

sta în camere, cum arată. Când am intrat, am văzut că era foarte ordonat și curat. Sincer, ne gândeam cum ne vom distra seara până târziu. Am jucat fotbal, am vorbit, ne-am uitat la un meci și am povestit.

A doua zi dimineața eram obosiți, dar trebuia să fim pregătiți pentru plecare și încă o zi plină. Pe drumul de întoarcere am fost la Mănăstirea Sâmbăta de Sus, unde am aflat că a slujit și părintele Arsenie Boca pentru patru ani. Avea o arhitectură foarte frumoasă, în stil brâncovenesc.

Apoi am vizitat un atelier de lână cu multe mașinării interesante.

Pot spune că aceste obiective au fost foarte interesante și că m-am distrat de minune cu colegii în această excursie. Bineînțeles că de-abia aștept să mai particip și în altele.

Tudor Lazea, clasa a VI-a A

O EXCURSIE DE NEUITAT

E toamnă. Școala a început de ceva timp, emoțiile primelor zile de școală au trecut, iar prietenii mei de la bloc au devenit dintr-o dată cu toții elevi. Orele de curs, temele, testele au pus stăpânire pe programul nostru și timpul se scurgea cu repeziciune, până într-o zi, când doamna dirigintă a intrat zâmbitoare în clasă și, în liniștea care s-a lăsat, am prevăzut cu toții că urma o poveste :

-Mergem în excursie !

Atât am apucat să mai aud întrucât colegii mei au început să strige și să chiuie de bucurie. Mai târziu am aflat că urma să plecăm pentru două zile la munte, în zona Sighișoarei, unde niciodată nu am resușit să poposesc cu părinții, fiind mereu pe grabă, și că voi revedea orașul Sibiu, în care am petrecut momente minunate anul trecut cu colegii și cu doamna învățătoare.

A venit și ziua excursiei, după multe zile care au trecut cu încetinitorul și, cu rucsacul în spate, am ajuns în fața școlii așteptând cu nerăbdare să vină autocarul. În timp ce doamna dirigintă discuta cu părinții, a venit autocarul, iar copiii au năvălit nerăbdători să-și lase bagajele și să urce. Ne-am luat rămas bun, am plecat și povestea a început.

M-am pierdut cu colegii mei printre cântece, jocuri și glume și ne-am regăsit când am intrat în munții însoriți și am poposit în Sinaia. Aici am vizitat interesantul Castel Peleş, reședința de vară a primului cuplu regal al României, castelul despre care fiecare român cunoaște cel puțin zece secrete, de la prima construcție din România a cărei fundație este din beton, până la misterioasele pasaje de trecere dintr-un loc într-altul al castelului. De fiecare dată când văd castelul aflu alte și alte lucruri interesante.

Am pornit mai departe și ne-am oprit la Cetatea Râșnov, unul din cele mai bine păstrate ansambluri fortificate din Transilvania, situat pe dealul calcaros aflat la sudul orașului Râșnov din județul Brașov. Am aflat că cetatea a salvat viața locuitorilor refugiați între zidurile ei cu ocazia năvălirii tătarilor, care au pustiit întregul ținut, în afară de cetatea Râșnovului, care a rezistat atacurilor.

În sfârșit, am ajuns și la destinația mea preferată, orașul Sighișoara. Cine ajunge o dată la Sighișoara, o să-și dorească să revină iar și iar, fără să aibă niciodată senzația că a văzut tot. Sincer, mi-as fi dorit să fie și mama cu mine pentru

că întotdeauna și-a dorit să poposim aici. Mi-am propus să strâng cât mai multe imagini și informații și să i le dăruiesc la întoarcere. Am urcat în Turnul cu Ceas, simbolul orașului, care astăzi găzduiește Muzeul de Istorie, singurul din țară cu expoziția de bază amenajată pe verticală. La ultimul nivel, am avut parte de o priveliște superbă a interiorului cetății și a întregului oraș. Un loc din care n-ai mai pleca, unde găsești liniște și magie, vânt peste obraji, lumină și poveste.

Obosiți de atâta frumos și poveste, de istorie și culoarea orașelor și a peisajelor, am pornit spre locația care urma să ne găzduiască peste noapte, la Dumbrăveni. După ce ne-am cazat și ne-am schimbat hainele de drum, a urmat o petrecere pe cînste, așa cum ne dorim să organizăm de fiecare dată, și, deși sărbătoarea de Halloween era încă departe, noi am adus-o atunci și acolo la Dumbrăveni, cu costume care mai de care mai haioase sau mai înfricoșătoare. Am dansat, am cântat, am

glumit, și, mult după miezul nopții, am adormit răpuși de atâta bucurie.

Dimineața, după micul dejun am pornit să revedem Sibiul și să ne încărcăm de energia și frumusețea lui ca și anul trecut. Am poposit aici unde tradiția și istoria se întâlnesc într-un decor de poveste.

Incărcați de bucurie ne-am întors acasă cu speranța că povestea va continua.

*Delia Neacșu, Clasa a V-a A
Coord. prof. dirig., Constanța Stanciu*

ANIVERSĂRI

Alexandru Vlahuță

Scriitor român, **Alexandru Vlahuță** s-a născut la **5 septembrie 1858**, în localitatea Pleșești, azi Alexandru Vlahuță, județul Vaslui și a decedat la **19 noiembrie 1919**, la București.

Una dintre cele mai cunoscute cărți ale sale este **România Pitorească**, despre care Dumitru Micu spune că este un „atlas geografic comentat, traversat de o caldă iubire de țară”. Fiu al unui mic proprietar de pământ. a urmat școala primară și liceul la Bârlad, între 1867 și 1878, susținând examenul de bacalaureat la București, în 1879.

A urmat timp de un an cursurile Facultății de Drept din București, pe care le-a părăsit din cauza situației materiale precare, devenind institutor și apoi profesor la Târgoviște. Din 1884 până în 1893 a funcționat ca profesor la mai multe instituții de învățământ bucureștene (Școala Normală a Societății pentru Învățătura Poporului Român, Azilul „Elena Doamna”, Liceul „Sfântul Gheorghe”). În 1888 a fost revizor școlar pentru județele Prahova și Buzău.

Editează revista **Vieața** (1893–1896), apoi **Sămănătorul** (1901), **împreună cu George Coșbuc**. Din 1901 a funcționat ca referendar la Casa Școalelor.

În timpul Primului Război Mondial a locuit la Iași, apoi la Bârlad, unde era vizitat de tineri scriitori pe care îi îndruma cu solitudine; unul dintre aceștia a fost Vasile Voiculescu.

Casa în care a locuit în București este astăzi Muzeul Memorial „Alexandru Vlahuță”.

Astăzi, capitala noastră, care-a stat pitită prin munți atâtea veacuri, sporește — sigură și puternică — în mijlocul câmpiei dunărene, ridicând palat lângă palat, pe unde-și păștea odinioară turmele legendarul Bucur. Și largi își deschid acum porțile altarele luminii — treptat poporul se înviează, se deșteaptă, la o viață de pace și de muncă roditoare.

În fața scundelor și sărăcăcioaselor chilii, unde-acum optzeci de ani dascălul Lazăr pune în mâna copiilor cea dintâi carte românească, se-nalță falnic palatul universității, iar pe locul acela sfânt s-au așezat trei statui: Eliade, Mihai Viteazu, Gheorghe Lazar — poetul, eroul și apostolul.

Două mari bulevarde taie-n cruciș orașul. Dâmbovița se minunează de strălucirea și mândreța-n care se desfac malurile ei, ascunse până mai dăunăzi sub rădiuri de sălcii.

De-aici, din mijlocul capitalei zgomotoase, îmi întorn gândurile pe unde am umblat. Multe din locurile frumoase pe care le-am văzut îmi revin acum, învăluite în farmecul depărtării, și parcă mă dojenesc, unele că n-am spus destul, altele că n-am spus nimic de ele. Multe vor fi iarăși pe care nu le-am văzut încă.

(Alexandru Vlahuță - România Pitorească)

Pagină realizată de Cristiana Ispas, cls. a VII-a A

CIPRIAN PORUMBESCU

Compozitor român, **Ciprian Porumbescu** s-a născut pe **14 octombrie 1853**, în Șipotele Sucevei, Romania, și a decedat pe 6 iunie 1883.

Ciprian Porumbescu a început studiile la Suceava și Cernăuți, apoi, cu ocazia unei burse, își continuă studiile la „Konservatorium für Musik” din Viena, unde dirijează corul Societății Studentești „România Jună”.

La 11 martie 1882 are loc premiera operei sale „**Crai nou**” (prima operetă românească, având premiera la Brașov), piesă în două acte scrisă de Ciprian Porumbescu pe textul poeziei poetului Vasile Alecsandri, având un succes imens.

Printre cele mai populare lucrări ale sale sunt: „Balada pentru vioară și orchestră”, cântecele patriotice „Pe-al nostrum steag e scris Unire” și „Trei culori”, „Rapsodia română pentru orchestră”, „Serenadă”, „La malurile Prutului”, „Altarul Mănăstirii Putna”, „Inimă de român”, „Odă ostașilor români” și altele.

Ciprian Porumbescu se stinge din viață în casa de la Stupca, sat numit azi Ciprian Porumbescu în onoarea marelui compozitor, pe data de 6 iunie 1883, la 29 de ani, fiind bolnav de tuberculoză.

În lucrările sale, Porumbescu inserează tematici patriotice, elemente de expresivitate ce-l definesc ca stil, de o muzicalitate aparte, în care afișează o serie de trăiri personale, gânduri și idei, ce doar în acest mod pot fi auzite.

Sursa: Wikipedia

Pagină realizată de Daniela Ciofu-Leca, clasa a VII-a A

La data de 29 octombrie 1875 s-a născut Regina Maria a României.

În decembrie 1892, Maria Alexandra Victoria, cea care avea să devină Regina Maria a României, s-a căsătorit cu Ferdinand, prințul moștenitor al României. Cei doi au sosit la București în ianuarie 1893. În 1914, Carol I se stinge din viață și pe tron urcă nepotul său, Ferdinand. Din cauza Primului Război Mondial, ceremonia încoronării va avea loc abia în 1922.

În timpul războiului, regina s-a înscris ca infirmieră voluntară în Crucea Roșie, pentru a-i ajuta pe cei răniți și bolnavi. A scris și a publicat chiar o carte, intitulată "Țara mea", iar banii strânși din vânzarea acesteia i-a donat Crucii Roșii, pe lângă alte contribuții, în sprijinul țării sale. Când, în 1917, jumătate din teritoriul românesc a fost ocupat de trupele germane, Regina Maria, cu ajutorul ambasadei americane, reușește să obțină fonduri în vederea continuării luptei de apărare a libertății țării.

După doi ani de neutralitate a României (1914-1916), când situația în întreaga Europă era extrem de tensionată, Regina Maria l-a convins pe Regele Ferdinand să ia decizia ca țara să intre în război de partea Antantei, împotriva germanilor. La finalul războiului, a fost recunoscută contribuția românilor în înfrângerea Germaniei.

La Versailles se spune că Regina Maria l-a impresionat pe prim-ministrul francez prin frumusețea ei, dar și prin inteligența absolut scilipitoare, susținând cu atâta patos interesele românilor, încât misiunea de negociator a prim-ministrului român Ion I. C. Brătianu a devenit ceva mai ușoară. Rezultatul a fost Marea Unire, Muntenia, Moldova, Transilvania, Bucovina și Basarabia, unire desăvârșită, prin voia poporului, la Alba Iulia, la 1 Decembrie 1918. La sfârșitul războiului, Regina Maria a jucat un rol important, în diplomația de culise, în privința statutului României, la semnarea Tratatului de la Versailles, prin care s-a stabilit retrocedarea teritoriului românesc pierdut în timpul războiului.

Patru ani mai târziu, la 15 octombrie 1922, tot la Alba Iulia, s-a organizat ceremonia încoronării regelui Ferdinand și a Reginei Maria, ca suverani ai României.

După moartea lui Ferdinand, în iulie, 1927, Regina Maria rămâne în România, perioadă în care își scrie memoriile ("Istoria vieții mele"). Se stinge în 1938 și este înmormântată, alături de soțul său, la Mănăstirea Curtea de Argeș, iar inima ei, la

Balcic (de unde a fost adusă la Castelul Bran, în 1941, iar după 1968, la Muzeul National de Istorie, din București).

Bibliografie

Constantiniu, Florin (1999), *O istorie sinceră a poporului român*, Ediția a II-a revăzută și adăugită, București: Editura Univers enciclopedic.

Pagină realizată de Dana Ilinca, clasa a VIII-a A, Coordonator: prof. Stanciu Constanța

Călător printre cuvinte

FLUTURELE PRIETENIEI

A fost odată ca niciodată o prințesă cu părul roșu ca focul. Avea o rochie aurie ca stelele de pe cer, purta o coroană cu diamante, iar pantofiorii aruncau mii de raze. Era frumoasă, dar nu avea niciun prieten. În fiecare zi se plimba tăcută prin palatul cel frumos, în care nu mai răsunau decât urmele pașilor ei sau ai slujitorilor. Părinții o iubeau, dar prietenii nu pot fi cumpărați.

Într-o zi, prințesa a mers în grădina castelului să se plimbe, ca de obicei. A văzut un trandafir roz și delicat, singurul trandafir roz din grădină, și l-a întrebat dacă vrea să fie prietenul ei. Trandafirul nu i-a răspuns, iar prințesa era și mai necăjită. “Nimeni nu vrea să îmi fie prieten?!”

–Eu vreau, s-a auzit o voce ca o șoaptă. Sunt aici, jos, dar vin la tine, i-a răspuns un fluture gingaș, care, nerăbdător, s-a așezat pe umărul prințesei.

–Bună, micuțule, eu sunt Anastasia, pe tine cum te cheamă? A întrebat prințesa, luându-l în palma ei delicată.

–Eu nu am nume.

–Cum așa? s-a mirat prințesa.

–Fluturii nu au nume. Sunt un fluture și atât.

Cei doi s-au jucat ore bune împreună: au alergat, s-au jucat de-a v-ați ascunselea, au mirosit toate florile care împodobeau grădina palatului... Și erau toate fericite, chiar și tăcutul trandafir.

–Fin! Am să-ți spun Fin, de la Infinit, pentru că prietenia noastră este fără margini.

–Îmi place numele!

Se înserase, iar prințesa trebuia să intre în castel. A doua zi, Fin s-a întors cu Regina Fluturilor, care a luat-o pe prințesă cu ei în regatul lor. Aripi enorme, nevăzute, au ridicat-o pe Anastasia în văzduh. Copila era fericită, se simțea ea însăși un fluture imens,

plutind pe valurile nevăzute. În regatul lui Fin o așteptau fluturi de toate culorile: roșii, cu punctișoare felurite, roz, cu irizări de catifea, albi ca zăpada sau albaștri ca cerul... Anastasia se gândea că la ea în regat nu erau culorile așa de vii, nu erau atât de multe grădini cu flori, unde mirosul dulce și parfumat te încântă de departe. Nu era doar un regat al fluturilor, era un tărâm al culorilor și al parfumurilor.

Spre seară, fata s-a întors acasă. Era fericită, mai fericită decât cu o zi înainte. Viața ei începuse să prindă culoare, simțea asta, și-o dorea foarte mult. Era curioasă ce îi va aduce ziua următoare.

Maria – Sara Cîrje, Clasa a VI-a A
Lucrare premiată, în anul școlar
2016-2017 la Concursul Internațional
”Basmele Reginei Maria”

Alt fel de natură

de Ștefania Simzianu, clasa a VII-a A

Dă-i perfectului crezare,
 Și-ntunericului, soare.
 Dă-i zilei un strop de stele,
 Zboare păsări printre ele!
 Dă-i luminii-un pic de umbră,
 S-acoperi tăcerea sumbră...
 Dă-i lunii raze duioase,
 Soarelui, fir de mătase,
 Păsării, aripi de ploaie,
 Ploii, curcubeu șiroaie.

*Lucrare premiată, în anul școlar 2016-2017,
 la Concursul Național de Creație Literară "Ion Creangă"*

Un nou început

de Ana-Maria Cristina Marița

Vuietul mării,
 valuri sparte,
 Pe cer stelute sclipesc...
 În liniștea nopții,
 corăbii, departe
 Povești cu sirene șoptesc.

Pe ape,
 luna dansează
 și picură stropi de argint...
 Din valuri, mătase brodează...
 Zâmbește șăgalnic c-un dulce alint.

În zori,
 luna-n adâncuri coboară...
 Raze de foc se ivesc...
 Se-astâmpără marea domoală.
 O nouă zi!
 Răsăritul privesc.

*Lucrare premiată, în anul școlar 2016-2017,
 la Festivalul național de poezie Gellu Naum*

Octombrie roșu

de Ana-Maria Cristina Marița

Octombrie roșu coboară
 Într-un suspin nesfârșit.
 Aripi de înger
 Din văpăi se ivesc,
 Viața dispăre
 Într-o durere amară
 Când sunetul clipei,
 Tăcerea,
 Treptat amuțesc.

Octombrie roșu -
 Toamnă târzie...
 Frânturi de vise
 Mistuind în tăcere...
 Aripi de înger...

**(Pentru tinerii din
 Colectiv-2015)**

Luna

de Maria Mețiu – cls a II a C

Tu, lumina nopții mele,
Lună mândră între stele
Toată noaptea strălucești,
Visele îmi luminezi,
Gândurile-mi netezești.

Te privesc și te privesc
Si mai mult mă-ndrăgostesc
De lumina Dumitale
Ce mi se revarsă-n cale.

Caligramă

Alexandra Console clasa a VII-a A

DE PE GOOGLE (ȘI NU NUMAI) ADUNATE...

STIAȚI CĂ...

1. Aproximativ 90% din populația întregii planete locuiește în emisfera nordică.

2. Cimpanzeii și coțofenele sunt singurele animale care își pot recunoaște imaginea într-o oglindă.

3. Dacă ții un caras auriu într-o încăpere lipsită de lumină, acesta va deveni, în cele din urmă, alb.

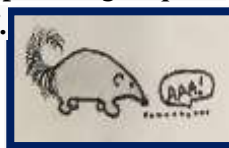
4. În provincia Alberta din Canada au fost ucisi absolut toți soarecii. În prezent, este singura provincie din lume în care nu există asemenea rozătoare.

5. Ochiul unui struț este mai mare decât creierul acestei păsări.

6. Știți care este apetitul unui furnicar sud-american? Ei bine, acesta poate ingera până la 30.000 de furnici... pe zi.

7. Pe suprafața unui corp uman trăiesc mai multe vietăți decât oameni pe întreaga planetă.

8. Un om uită, în medie, circa 80% din tot ceea ce a învățat într-o zi.

9. În Santa Fe, New Mexico, legea impune ca animalele de casă să poarte centura de siguranță în mașină.

10. Știți câte emailuri se trimit zilnic în toată lumea? Peste 35 de miliarde...

11. Cea mai mare meduză observată vreodată avea un diametru de 2,3 metri. Tentaculele sale se întindeau până la 36 de metri.

12. Absolut toți creveții se nasc masculi. Unii dintre ei devin femele la maturitate.

Ce mai facem?

Noi, copiii, ne dorim să ne jucăm cât mai mult și să facem toate lucrurile care ne plac. Uneori, timpul nu ne dă suficient spațiu să practicăm aceste acțiuni. Fiecare dintre noi avem cel puțin o pasiune, o activitate care ne face mare plăcere, la care nu am vrea să renunțăm.

Putem spune că, în ziua de azi, toți copiii suntem pasionați de gadgeturi, dar și foarte mulți copii din școala noastră facem cel puțin un sport, cum ar fi: înot- un sport complex și sănătos, dans, fotbal, kendama, handbal și multe altele. Este bine să practicăm sport pentru a ne consuma energia în beneficiul nostru, într-un mod sănătos, nu în timpul orelor de curs. Sunt copii care sunt pasionați de muzică, de colecționarea diverselor obiecte: timbre, felicitări, jucării dragi sufletului lor etc.

Aceste activități ne detensionează, ne iau gândul de la aspectele neplăcute ale zilei, ne oferă o mică escapadă din rutina zilnică, dar și energie, bună dispoziție și bucurie. Mai mult, este un excelent remediu împotriva plictiselii.

Daria Theodora SIMION, cls. a VI-a A

LITERATURA ÎN ASTRONOMIE

Încerc să exprim în cuvinte fericirea pe care am simțit-o când am aflat că, din toată țara, desenul meu a ajuns să câștige premiul cel mare la concursul european „Odysseus II” secțiunea Skywalker. Este adevărat că pe platforma concursului erau o mulțime de desene, toate inspirate și interesante, însă al meu a ajuns să câștige... ceea ce este o bucurie pentru mine și pentru îndrumătorii mei.

Recunosc că ideea desenului mi-a venit pe moment, pentru că primul lucru pe care îl am în minte atunci când cineva spune „astronomie” sau „spațiu” este „Micul Prinț”, personajul din opera omonimă a faimosului scriitor și aviator francez Antoine de Saint-Exupéry. Așa că am utilizat desenul, astronomia și literatura într-o combinație de idei și de culori.

„Micul Prinț” este și va fi mereu una dintre cărțile pe care le voi îndrăgi, indiferent de anotimpul existenței mele. Intenția mea a fost aceea de a ilustra mica însă simpatcă planetă a Micului Prinț și obiceiul lui de a privi Pământul sau apusul, printre miliardele de stele ce-l înconjoară. Toate acestea i se întâmplă micului prinț în compania unui prieten - floarea sa mult iubită...

În momentul în care am făcut înscrierea în concurs, intenția mea era de fapt să particip ... era primul meu concurs european... în niciun caz nu mă gândeam că voi câștiga... Am aflat că am câștigat în vacanța de vară, când doamna dirigintă, prof. Mihaela Nițe, m-a anunțat că am primit mesajul oficial de la membrul juriului Jaroslav Urbar, Czech Space Office Odysseus II. Iar premiul, mai exact telescopul dobsonian, a ajuns tocmai din Franța, la noi în școală în luna septembrie 2017.

A fost o adevărată onoare că am luat parte la un concurs atât de mare, și mai ales că am reușit să câștig un premiu la nivelul țării.

Diana Georgiana Soare, clasa a VI-a A

Interviu cu Alexandra Săndulescu

Sunt printre noi. Copii obișnuiți, ca tine și ca mine, ca noi toți; și totuși, altfel. Copii talentați, care își urmează drumul, muncind ca să fie mai buni, și mai buni, cei mai buni.

Un astfel de copil este și colega noastră din clasa a VIII-a A, Alexandra Săndulescu. O cunoaștem cu toții de la evenimentele organizate în școală, la care a participat de fiecare dată cu plăcere. Pentru că este evident că Alexandra întotdeauna cântă cu plăcere.

Am invitat-o să îmi răspundă la câteva întrebări și am descoperit o fată foarte drăguță și foarte amabilă. Ca un artist adevărat.

Bună, Alexandra! Cu toții știm că ești pasionată de muzică și că de-a lungul anilor ai participat la multe concursuri. Cum ți-ai descoperit această pasiune?

Alexandra: Aveam patru ani și jumătate, eram la grădiniță când o doamnă profesoară a venit și ne-a întrebat dacă ar dori cineva să se înscrie la cursuri de pian. După primele ore, mi-am dat seama că mie chiar îmi place să cânt.

Te-a îndrumat cineva?

Alexandra: Da. Am avut mai mulți profesori până acum și la pian, la chitară și canto, care m-au ajutat să mă dezvolt.

Ai avut un model în muzică? Ai un artist preferat?

Alexandra: Modele în muzică am mai multe. Lana Del Rey este artista mea preferată, deoarece îmi place foarte tare stilul pe care îl cântă..

Ce simți când te afli pe scenă?

Alexandra: Ei bine... am foarte multe emoții, dar încerc să le pun pe toate în ceea ce cânt, pentru ca momentul să iasă bine.

Părinții te susțin în ceea ce faci?

Alexandra: Ei mă susțin cel mai mult și întotdeauna m-au ajutat. Intr-

adevăr, mai am momente în care nu vreau să muncesc, să exersiez, iar ei mă împing de la spate ca să nu renunț.

Care a fost cel mai important premiu obținut?

Alexandra: Nu cred că există neapărat un "cel mai important premiu", dar am participat la câteva concursuri care au fost mai speciale pentru mine. Unul dintre acestea ar fi **Toamna Baladelor**, unde am obținut premiul I, sau Concursul Național Iulia Hasdeu, de la Câmpina.

Unde te vezi peste 5 ani?

Alexandra: Eu mi-aș dori, mai întâi, să intru la liceul de muzică, iar visul meu este să termin Conservatorul. Sper ca totul să fie bine!

Mulțumesc pentru timpul acordat și, în numele Școlii Gimnaziale Nr. 178, îți urez mult succes pe viitor!

Reporter: **Marița Ana Maria**, cls. a VII-a A

3 STEPS TO A BETTER PAJURA 8TH A FORM - SCHOOL NO.178 OF BUCHAREST

We live in Pajura and we could say that our neighbourhood is a wonderful place. This is not only our opinion. In 2016, according to the statistics of the online magazine adevarul.ro, Pajura **ranked** first as the most peaceful inhabited area of Bucharest. (as given in the online reports <http://adevarul.ro/economie>.)

Though it may seem little, three steps are enough to make it even better, considering all its aspects. We have tried to name these little steps.

Everyone would like to change something to his town to make it a better place to live. This is what I would change to our neighbourhood, Pajura.

First, the streets are too crowded. I think that there should be built a car park where people can park their cars, instead of the street borders.

It would be great to have more traffic lights and safer crosswalks especially because of the schools in the area as many children do not pay enough attention. Another step would be to stop littering. A way to stop this would be an information campaign about the dangers of littering. I would have the parks and the area around the train tracks cleaned up. Eco school is a good method to teach young pupils and kids to recycle and plant trees and other small plans. I am happy because in our school in Pajura the children are encouraged to recycle. Also, it would be useful to add more litter bins especially near the picnic tables and benches as many people just live their trash there. Creating a better neighbourhood is something that many of us want to do for very obvious reasons. First, we should try to keep our neighbourhood clean, by just picking up garbage. Secondly, we need more parks, or just places where we can spend our time outside. Thirdly, we definitely need more stores. The ones that we already have, can only provide the essential. And finally, we should all try to get along and maybe throw a party in the open air or have a barbecue once or twice a year. That would be amazing. A green step would be to take care of blocks' gardens. A study shows that flowers have an immediate impact on happiness. Gardening is a relaxing activity too, so if we plant at least a flower in our block's garden, we can make neighbours happier and make the neighbourhood look better.

The third step would be to improve the playgrounds. Many children don't have where to play because the playgrounds are too far from their home. In conclusion Pajura is a beautiful place and we have to take care of it.

First, I would repair all the swings and the benches that are broken, so the children will enjoy parks more. And for the teenagers I would make special places for skating and biking. Secondly, I would build more markets where people could buy fresh fruit and vegetables. To sum up, that's all I would change to my neighborhood, but I think it's just great as it is right now.

By: Finding Pajura Team

Vasile Irina, Scurei-Puiu Alexandru, Ionescu Cosmin, Cojocărescu Antonia, Stroe Alexandru, Popa Ștefan, Carder Matei, Cîmpeanu Andra, Crăciun Andreea, Nedelcu Mădălina, Ilinca Dana, Balcău Rareș, Theodorescu Daniel, Bănica Ana, Avram Antonia, Marinescu Beatrice, Ganciu Maria.

6th GRADE

Autumn Acrostic

Autumn, a gorgeous season
Unique activities you can do:
To jump on leaves or eat some grapes,
Unicorns you can ride, too
Maybe that's why we love autumn, too
Nice trips you can take when it's autumn, too!

By Tudor Stefan Lazea

An evil witch came
Upon this little town
Turning leaves to gold
Untrusty work she's done –
Making trees go bald.
Now the weather feels so cold!

By Matei Toma Ghitulescu

All those clouds with heavy rain –
Umbrellas will keep it away!
Thunders make the loudest noise –
Unmistakably you can hear my voice!
Maple syrup for my mouth –
Nuts and quinces fall to the ground!

By Andrei Alexandru Nicula

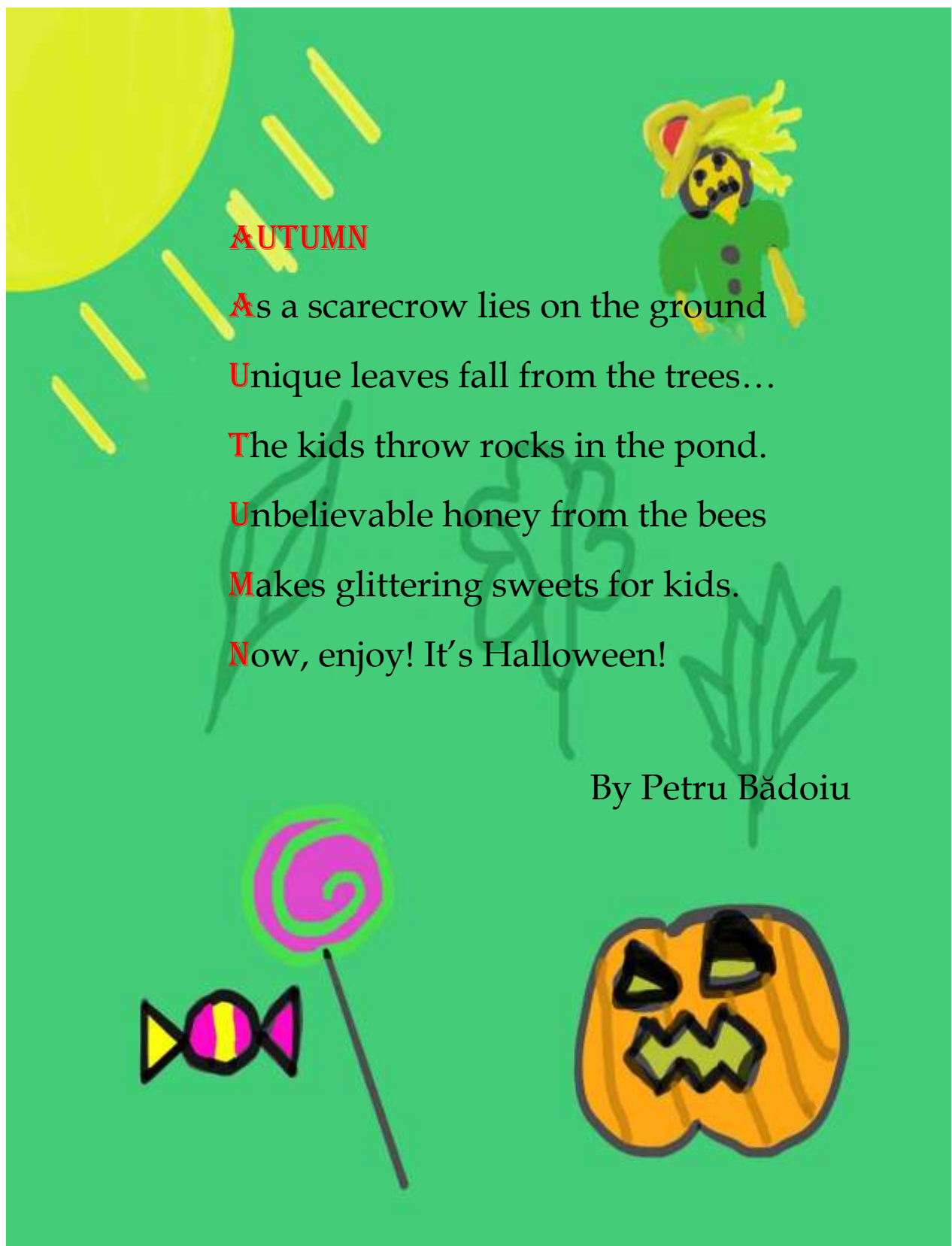
All the leaves are falling down,
Unique things are happening now
Tall trees are all over the town,
Unforgettable colours are on the ground
Mustard yellow, red and brown
Nothing is more beautiful than the weather now.

By Sara Cirje

Apples falling, weather getting cold
Umber leaves and more made of gold,
Tumbling, falling to the ground
Unique trees with many stories not yet told
Many colours all around,
No wind can drag them down!

By Diana Soare

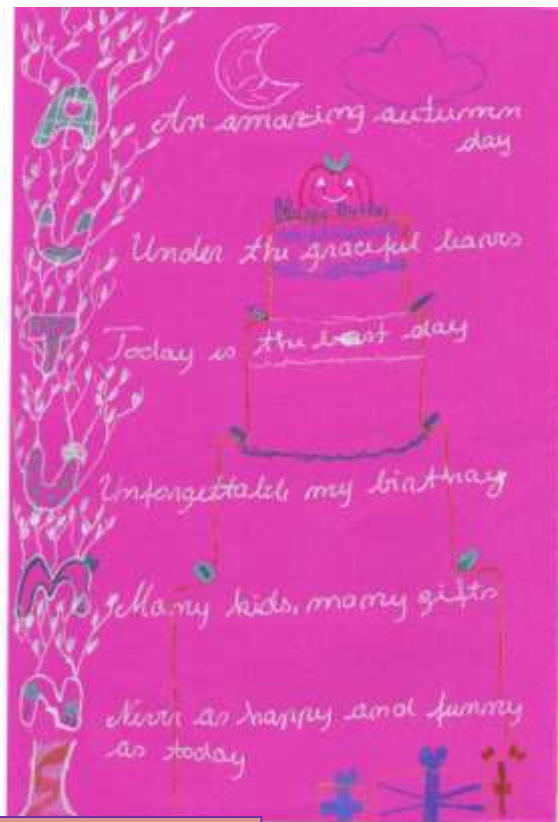
Our 6th Graders have written Acrostics to welcome Autumn

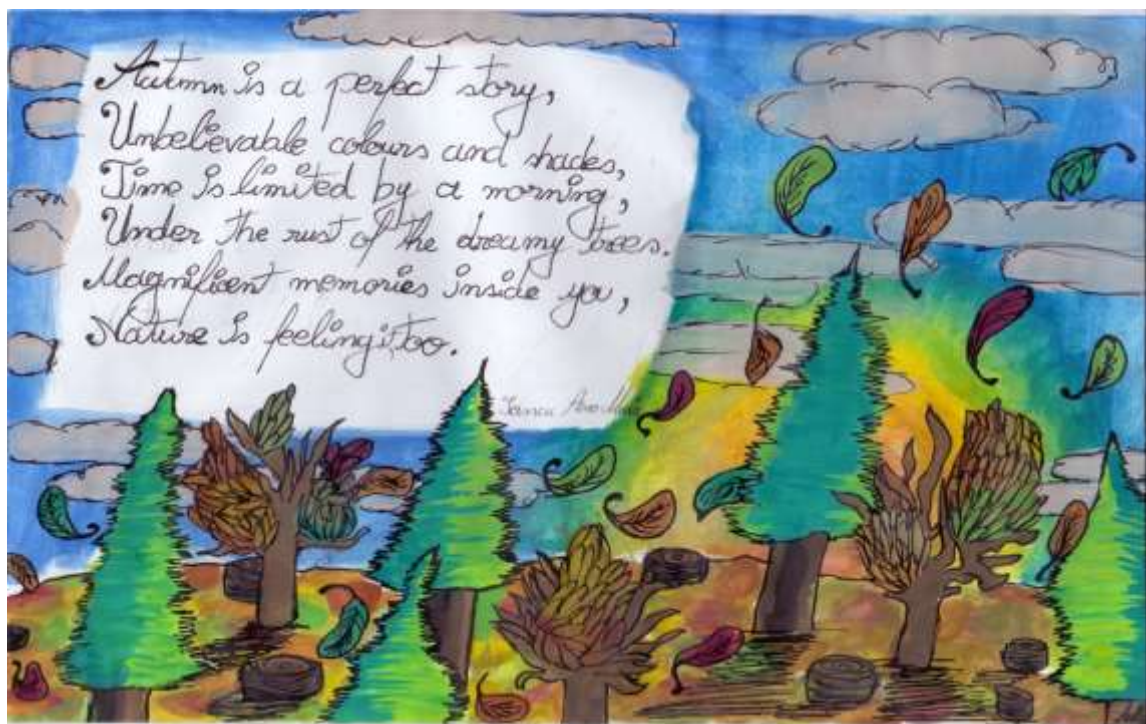
DARIA SIMION, clasa a VI-a A

CATERINA PREDA, clasa a VI-a A

ANA MARIA IANCU, clasa a VI-a A

UNE RÉGION – UNE PERSONALITÉ

Anne de Bretagne

Née en 1477 à Nantes, elle est la seule femme de l'histoire de la France à avoir été deux fois reine. Par ses unions avec Charles VIII, puis avec Louis XII, la duchesse de Bretagne a uni son cher pays à la France. C'est la raison pour laquelle est considérée la duchesse bretonne attachée à l'indépendance et au bonheur de son duché ou – elle au contraire – une reine symbole de l'union et de la paix entre la Bretagne et la France.

Elle a passé ses premières années en apprenant le latin, l'histoire et la morale. Elle a reçu également une solide instruction religieuse. Décidée, courageuse, hardie, sa devise était: „Plutôt mourir que déshonorer”.

Blason d'Anne de Bretagne (les queues d' hermine) et les armes de son époux (les fleurs de lys)

Depuis longtemps, la Bretagne a cherché son indépendance envers le royaume de France. C'était Anne qui devait continuer de garder le duché de ses aïeuls. C'était elle aussi qui devait trouver un époux qui puisse l'aider à défendre sa terre natale. C'était Charles VII avec lequel la duchesse de Bretagne accepterait un mariage de raison – à 14 ans seulement. Une fois reine, elle donne naissance à cinq enfants qu'elle a vus mourir en bas âge. Le roi Charles VIII a décédé en 1498 et elle se trouvait veuve et sans enfants à l'âge de 21 ans.

Anne de Bretagne et le roi Charles VII

Anne a voulu réaffirmer son autorité sur le duché de Bretagne, ainsi qu'elle a négocié les conditions d'un autre mariage avec le nouveau roi de France, Louis XII. Elle a obtenu la rédaction d'un contrat par lequel elle s'y réservait l'autonomie de son pays.

Les historiens l'ont dépeinte comme un véritable chef d'Etat. Les Bretons gardent d'elle l'image d'une duchesse proche de son peuple et soucieuse de conserver l'indépendance et le bonheur de son duché vis-à-vis du royaume de France.

Sara Maria Cîrje, Cls a VI-a A, coordonator prof. Paraschiv Nina

Ora de sport

“Adevărații învingători nu sunt cei care ajung în vârf, ci cei care ajung cel mai departe pe drumurile cele mai rele. S-ar putea ca despre victoria ta să nu se scrie niciodată pe pagina întâia a ziarelor. Dar tu vei ști despre ea, și asta contează.”

Ernest Fitzgerald

Ziua I Olimpiada Gimnaziilor

26 octombrie 2017

Fotbal ⚽⚙️ 2 meciuri = 2 victorii

MENS SANA IN CORPORE SANO

Ziua II 27 octombrie 2017

- Olimpiada Gimnaziilor - Locul III

Prof. Mihaela Neagu

CĂRȚI DE CITIT

PÂNĂ TERMINI "GENERALA"

1. "Micul Prinț" de Antoine de Saint Exupéry

Este o carte care poate fi citită la orice vârstă, de nenumărate ori, mereu actuală. O sursă inepuizabilă de interpretări. Ne oferă lecții de viață și ne amintește ce triști am fi fără prieteni.

2. "Oscar și Tanti Roz" de Eric Emmanuel Schmitt

Este o carte sensibilă, profundă, a cărei lectură este imposibil să te lase indiferent. Și care ne învață să iubim viața.

3. "Comoara din insulă" de Robert Louis Stevenson

Aventură și suspans. O carte ce transpune cititorul într-o lume pe care acesta dorește să o exploreze și căreia să-i descopere frumosul.

4. "Alchimistul" de Paulo Coelho

Este o carte care descrie dragostea adevărată și descoperim că scopurile principale în viață nu trebuie dărmate de alte dorințe.

5. "Cercul minicinoșilor" de Jean-Claude Carrière

Narațiuni scurte, concise, moralizatoare. Învățăturile transmise de această carte pot ajuta pe oricine, indiferent de vârstă. Și nu strică nimănui să fie mai înțelept.

Pagină realizată de Ana Maria Marița și Alexandra Console cls. a VII-a A

Să mai și râdem ...

Doi IT-iști vorbesc la telefon. Unul dintre ei spune: „-Vezi că ninge! Uite ce frumos este!”, la care celălalt răspunde : „-Pe bune?! Trimite-mi și mie link-ul!”

La școală, la ora de geografie, profesoara îi întreabă pe copii:

- Ați luat niște note foarte mici în test; cine răspunde azi ca să își mărească nota?
- Eu, doamna! se ridică un copil.
- Unde sunt Munții Ural?
- La pagina 29, doamna!

- Ce faci când ți de face frig iarna?
- Te duci la colț, că acolo sunt 90 de grade!

Un doctor și un vânzător iubeau aceeași fată. Doctorul îi dăruia în fiecare zi un trandafir, iar vânzătorul, un măr.

Cei doi se întâlnesc într-o zi și doctorul întreabă:

- De ce îi dai *un măr*?
- Pentru că un măr pe zi ține doctorul la distanță!

Un nebun era cățărat pe o scară cu o carte în mână.

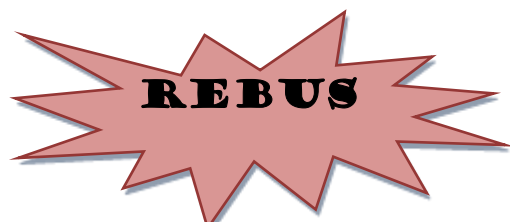
Un doctor întreabă:

- Ce faci acolo?
- Studii superioare! răspunde nebunul.

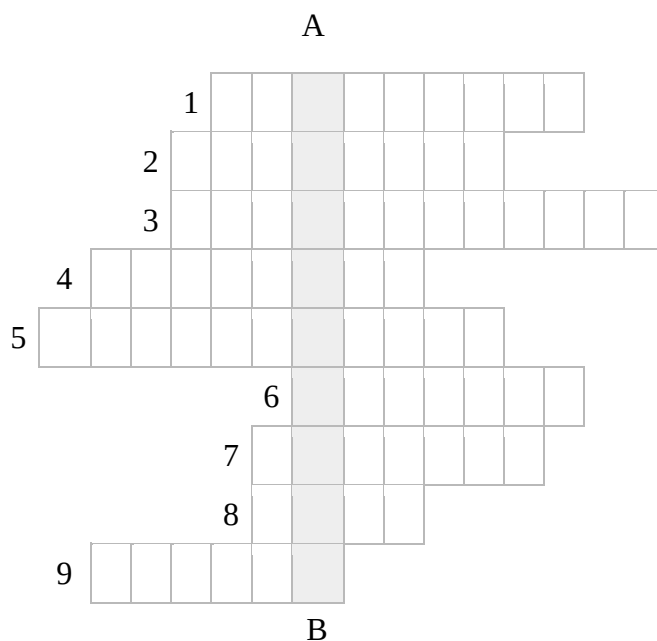
O cioară statea în vârful unui copac și nu făcea nimic toata ziua. Vine un iepure și i se alătură sub copac ca să lenevească. Deodată, vine o vulpe și îl mănâncă pe iepure.

În concluzie, ca să poți să nu faci nimic toată ziua, trebuie să fii foarte sus!

Pagină realizată de Alexandra Console, clasa a VII-a A

⇒ Rezolvând corect rebusul pe coloana A-B veți descoperi un cuvânt care denumește cea mai frumoasă perioadă din viața unui om.

1. CARTE CARE CONȚINE TOATE CUVINTELE DINTR-O LIMBĂ, AȘEZATE ÎN ORDINE ALFABETICĂ
2. CUVINTELE CU ACELAȘI SENS SE NUMESC....
3. CUVINTELE CARE APARTIN ACELUIAȘI DOMENIU FORMEAZA UN...
4. CUVINTELE CU SENS OPUS SE NUMESC...
5. TOTALITATEA CUVINTELOR DINTR-O LIMBĂ FORMEAZĂ.....ACELEI LIMBI.
6. ENUNȚUL CARE TRANSMITE O INFORMAȚIE SE NUMEȘTE
7. SEMN DE ORTOGRAFIE CARE INDICĂ LIPSA UNUI SUNET
8. POTRIVIREA SUNETELOR DE LA FINALUL VERSURILOR SE NUMEȘTE...
9. VERSURILE UNEI POEZII POT FI GRUPATE ÎN.....

Rezolvarea în numărul viitor...

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Director: prof. PAIZAN DANIELA

Redactor șef: prof. CÎRJE IULIANA

Redactori:

Marin Georgeta Loredana

Elevi

Ciofu-Leca Daniela, clasa a VII-a A

Console Alexandra, clasa a VII-a A

Ispas Cristiana, clasa a VII-a A

Marița Ana-Maria Cristina, clasa a VII-a A

Mirea Ioana Monica, clasa a VII-a A

Pîslaru Iulia Elena, clasa a VII-a A

Simzianu Ștefania, clasa a VII-a A

Colaboratori:

prof. Milescu Raluca

Copertile au fost realizate de Console Alexandra, clasa a VII-a A

